

[Forsvarsministeren]

else af en CFE-aftale. Jeg skal i den forbindelse henvise til den 3-fasede handlingsplan, som Forsvarskommissionen har fremsat, og som dels vil sikre, at vi kan få iværksat en række hensigtsmæssige rationaliseringstiltag og strukturændringer, dels tager sigte på at sikre hensigtsmæssig tilpasning af forsvaret til den sikkerheds- og nedrustningspolitiske udvikling.

Når der er indgået en CFE-aftale, men ikke før, vil regeringen indkalde partierne bag forsvarsforliget med henblik på overførsel af aftalen til dansk forsvar.

*Forhandling***Pelle Voigt (SF):**

Jeg vil gerne takke forsvarsministeren for hans redegørelse, også for de venlige ord om betydningen af denne debat, som jeg naturligvis er fuldstændig enig i.

Forsvarsministeren henviste adskillige gange i sin besvarelse her til Forsvarskommissionens beretning. Men interessant er det jo, at allerede inden Forsvarskommissionens beretning var færdig, var en række af dens konklusioner forældede. Allerede mens kommissionsarbejdet pågik, gik et af regeringspartierne og et af forsvarsforligspartierne offentligt ud og krævede en nyforhandling af det eksisterende forsvarsforlig med en serie nedskæringer af militæruddgifterne.

I den korte tid, der er gået, siden kommissionen afleverede sin beretning og frem til nu, er der yderligere sket det, som burde påkalde en vis interesse, at Warszawa-pagten faktisk ikke længere findes som militært instrument. Jeg vil i hvert fald gerne se det medlem af dette Folketing, som er villig til fra denne talerstol at fortælle, at det i dag, i 1990, er muligt at forestille sig, at polske tropper, at østtyske tropper, at ungarske tropper, at tjekkoslovakiske tropper eller at bulgarske tropper eller rumænske tropper for den sags skyld overhovedet kunne tænkes under nogen omstændigheder at ville være villige til at deltage i militære operationer vendt imod Vesten. Et sådant scenario ville jeg meget gerne høre beskrevet heroppefra.

Værstefaldsscenerierne i Forsvarskommissionens beretning er allerede blevet taget tydeligt og klart ved vingebebenene af adskillige sikkerhedspolitiske eksperter, der har peget på det

urkomiske i, at Forsvarskommissionens flertal øjensynlig først og fremmest er bekymret ved tanken om, at Warszawa-pagten skal bryde sammen, for hvad kan der så ikke ske i Østeuropa? Det synspunkt er indlysende komisk, Warszawa-pagten er brudt sammen, og modsætningerne i NATO er naturligvis også ved at bryde op.

NATO er i dag for enhver, der følger med i diskussionen inden for alliancen, i højere og højere grad en alliance, der søger efter et formål.

Med udsigten til en tysk genforening eksisterer hovedbegrundelsen for NATO, nemlig centralfronten, ikke længere.

Vi har på det allersidste set forslag om besynderlige særordninger for DDR, der skulle kunne muliggøre stationering af sovjetiske tropper på NATO's område, en interessant sikkerhedspolitisk nyskabelse. Noget af det sidste, vi har set, er et forslag fra den ungarske udenrigsminister, Güla Horn, forleden, om, at lande da formentlig både kunne være medlem af Warszawa-pagten og NATO på én og samme tid.

Systemet skrider, det ved alle, men det er desværre som om, der er nogen, der er langsomme og har vanskeligere ved at erkende det end andre. Det er trist, fordi det er nu, der bør handles, det er nu, Danmark har en mulighed for at komme ind og være med til at præge den udvikling, der er i gang.

I det øjeblik den tyske genforening er fuldbragt, vil vi have et helt andet Europakort med langt svagere manøvemuligheder for Danmark for det indlysende at skabe afspændingsinitiativer i vort eget nærområde i Østersøen og for at koble dem sammen med en aktiv indsats i CFE-forhandlingerne og for at foretage nedrustningsskridt, der bevæger sig i retning af egentlig sikkerhed for, at den demokratiske udvikling i Østeuropa fortsat kan forløbe på et solidt økonomisk grundlag og på et grundlag, der bringer miljødelæggelsen til ophør, først og fremmest igennem samarbejde om massive investeringer i en omlægning af den østeuropæiske stærkt ressourceforbrugende og forurenende energipolitik.

Før denne forespørgselsdebat så det ud som om, regeringen var nået til enighed om en meget mærkværdig politisk linie, som man også kan læse ud af Forsvarskommissionens beretning.